

Γραμμικοί Τελεστές (712)

Μια παρατήρηση

Πρόταση 1 Έστω ¹ $(E, \|\cdot\|_E)$ χώρος με νόρμα πεπερασμένης διάστασης N . Για κάθε αλγεβρική βάση $\{e_1, \dots, e_N\}$ του E , η απεικόνιση

$$T : (\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2) \rightarrow (E, \|\cdot\|_E) : (a(1), \dots, a(N)) \rightarrow \sum_{k=1}^N a(k)e_k$$

είναι γραμμικός και τοπολογικός ισομορφισμός (δηλ. είναι 1-1, επί, γραμμική, συνεχής και η T^{-1} είναι συνεχής).

Απόδειξη Είναι φανερό ότι ο T είναι γραμμικός ισομορφισμός. Επίσης είναι συνεχής γιατί για κάθε $(a(1), \dots, a(N)) \in \mathbb{C}^N$ έχουμε

$$\left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E^2 \leq \left(\sum_{k=1}^N |a(k)| \|e_k\|_E \right)^2 \leq \sum_{k=1}^N |a(k)|^2 \sum_{k=1}^N \|e_k\|_E^2 \leq M^2 \|(a(1), \dots, a(N))\|_2^2$$

όπου $M = \sqrt{\sum_{k=1}^N \|e_k\|_E^2}$. Για να δείξω ότι ο T^{-1} είναι συνεχής, αρκεί να δείξω ότι υπάρχει $\lambda > 0$ ώστε για κάθε $(a(1), \dots, a(N)) \in \mathbb{C}^N$ να έχουμε

$$\left\| T^{-1} \left(\sum_{k=1}^N a(k)e_k \right) \right\|_2 \leq \lambda \left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E$$

ή ισοδύναμα $\delta \|(a(1), \dots, a(N))\|_2 \leq \left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E$

(όπου $\delta = 1/\lambda$). Έστω

$$S = S_1(0, 1) = \left\{ (a(1), \dots, a(N)) \in \mathbb{C}^N : \sum_{k=1}^N |a(k)|^2 = 1 \right\}.$$

Είναι κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του $(\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2)$, επομένως είναι συμπαγές(!). Η απεικόνιση

$$f : S \rightarrow \mathbb{R}_+ : (a(1), \dots, a(N)) \rightarrow \left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E$$

είναι συνεχής (σύνθεση της T με την $\|\cdot\|_2$), άρα παίρνει ελάχιστη τιμή στην S . Δηλαδή υπάρχει $b = (b(1), \dots, b(N)) \in S$ ώστε $f(b) \leq f(a)$ για κάθε $a \in S$.

Παρατήρησε όμως ότι $f(b) > 0$, γιατί αν $f(b) = 0$ τότε $\left\| \sum_{k=1}^N b(k)e_k \right\|_E = 0$ δηλαδή $\sum_{k=1}^N b(k)e_k = 0$ το οποίο αποκλείεται, αφού τα e_1, \dots, e_N είναι γραμμικά ανεξάρτητα και $(b(1), \dots, b(N)) \neq 0$.

Θέτοντας λοιπόν $\delta = f(b)$, για κάθε $a = (a(1), \dots, a(N)) \in \mathbb{C}^N$, εφόσον $\frac{a}{\|a\|_2} \in S$, έχουμε

$$f\left(\frac{a}{\|a\|_2}\right) \geq f(b) = \delta$$

δηλαδή $\left\| \sum_{k=1}^N \frac{a(k)}{\|a\|_2} e_k \right\|_E \geq \delta$ άρα $\left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E \geq \delta \|a\|_2$.

¹equival, 24/3/2011

Παρατήρηση 2 Στην περίπτωση που η νόρμα $\|\cdot\|_E$ προέρχεται από ένα εσωτερικό γινόμενο, $\|x\|_E = \langle x, x \rangle^{1/2}$ για κάθε $x \in E$ και η βάση είναι ορθοκανονική, η πρόταση αποδεικνύεται άμεσα, χωρίς το προηγούμενο επιχείρημα συμπάγιας.

Πράγματι,

$$\|(a(1), \dots, a(N))\|_2^2 = \sum_{k=1}^N |a(k)|^2 = \left\| \sum_{k=1}^N a(k)e_k \right\|_E^2$$

από το Πυθαγόρειο Θεώρημα!

Πόρισμα 3 Με τους προηγούμενους συμβολισμούς, για κάθε $m = 1, \dots, N$ η απεικόνιση

$$(E, \|\cdot\|_E) \rightarrow \mathbb{C} : \sum_{k=1}^N a(k)e_k \rightarrow a(m)$$

είναι συνεχής γραμμική μορφή.

Πράγματι, είναι η σύνθεση του T^{-1} με την προβολή $(\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2) \rightarrow \mathbb{C}$ στην m -οστή συντεταγμένη.

Πόρισμα 4 (α) Κάθε χώρος με νόρμα πεπερασμένης διάστασης είναι πλήρης.

(β) Αν $\|\cdot\|_a, \|\cdot\|_b$ είναι δύο νόρμες σε έναν χώρο πεπερασμένης διάστασης E , τότε η ταυτοτική απεικόνιση $(E, \|\cdot\|_b) \rightarrow (E, \|\cdot\|_a)$ είναι ομοιομορφισμός. Ισοδύναμα, υπάρχουν θετικές σταθερές A, B ώστε για κάθε $x \in E$ να ισχύει $A\|x\|_a \leq \|x\|_b \leq B\|x\|_a$.

(γ) Αν F είναι πεπερασμένης διάστασης υπόχωρος ενός χώρου με νόρμα, τότε είναι κλειστός.

(δ) Αν E είναι πεπερασμένης διάστασης χώρος με νόρμα, κάθε κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του είναι συμπαγές.

Απόδειξη (α) Η απεικόνιση T^{-1} της Πρότασης στέλνει βασικές ακολουθίες του E σε βασικές ακολουθίες του $(\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2)$, ο οποίος είναι πλήρης.

(β) Οι τελεστές

$$T_a : (\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2) \rightarrow (E, \|\cdot\|_a) : (a(1), \dots, a(N)) \rightarrow \sum_{k=1}^N a(k)e_k$$

$$\text{και } T_b : (\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2) \rightarrow (E, \|\cdot\|_b) : (a(1), \dots, a(N)) \rightarrow \sum_{k=1}^N a(k)e_k$$

και οι αντίστροφοί τους είναι φραγμένοι. Επομένως ο τελεστής

$$T_{ab} : (E, \|\cdot\|_b) \xrightarrow{T_b^{-1}} (\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2) \xrightarrow{T_a} (E, \|\cdot\|_a)$$

και οι αντίστροφός του είναι φραγμένος. Για κάθε $x \in E$ έχουμε

$$\|x\|_a = \|T_{ab}(x)\|_a \leq \|T_{ab}\| \|x\|_b \quad \text{και} \quad \|x\|_b = \|T_{ab}^{-1}(x)\|_b \leq \|T_{ab}^{-1}\| \|x\|_a$$

$$\text{άρα} \quad \frac{1}{\|T_{ab}\|} \|x\|_a \leq \|x\|_b \leq \|T_{ab}^{-1}\| \|x\|_a .$$

(γ) Ο F είναι πλήρης.

(δ) Ο E είναι ομοιομορφικός με τον $(\mathbb{C}^N, \|\cdot\|_2)$, στον οποίο τα κλειστά και φραγμένα είναι συμπαγή.

Παρατήρηση 5 Το (δ) δεν ισχύει σε κανέναν απειροδιάστατο χώρο με νόρμα.

Στην περίπτωση απειροδιάστατου χώρου $(E, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ με εσωτερικό γινόμενο, η απόδειξη είναι πολύ εύκολη: υπάρχει άπειρη ορθοκανονική ακολουθία $\{e_1, e_2, \dots\}$ στον E . Αυτή δεν έχει συγκλίνουσα υποακολουθία, καθώς $\|e_n - e_m\| = \sqrt{2}$ όταν $n \neq m$ (Πυθαγόρειο Θεώρημα!).

Άρα η κλειστή μοναδιαία μπάλα δεν είναι συμπαγής.

Η απόδειξη γενικεύεται σε χώρους με νόρμα, πάλι με ένα επιχείρημα συμπάγιας: κατασκευάζει κανείς επαγωγικά μια άπειρη ακολουθία $\{x_1, x_2, \dots\}$ ώστε $\|x_n - x_m\| \geq 1$ όταν $n \neq m$ (δες π.χ. Λήμμα 3.3.4).